

Anasız Yağmurlar Yağar İçimden

– GöktürkGülay · 08 Mayıs 2014

Kirlenmiş gök pınarı haciz görmüş sokaklar kir içinde gezer bedenler birde yeni suçlara gebe yarınlr
ömrümce kamburum varlık ile yokluğa
Karanlığın aydınlığına
kaybolan kalabalıklara
dokunamayacak kadar kuş kırıntıları birde öznesiz yüklemsiz aklımın pervaz lığı
ömrümce boynunu uzatır isyanını taşıyan tağutlara

Toprak hürriyeti vuslat baharı ölüm şifasını özler tabutunu taşır tağutlar ecelsiz ölü yıkar saydamlığı
ruhunu pişirir kızgın ateşi birde helvasını yedirir ölmüş ruhuna birde sa nar ölülerde helva yiyor diriler
ömrümce sayar kendisini helvada kavrulmuş ceviz Yosun çiçekler gözyaşı sağar gün düşümü damlası
kor gibi yakar birde cennet bekçisi duruşlar ömrümce saklı kalır uzağın hoyratlığına Bülbülü ahu zar
eder gülizarı ahu-naz eder gözlerinden ışıltılar geçer birde sararıp solar güller ömrümce içip içip
susmalar da (n)ar yağmurları Damıtılıyorken nehirler cemrelere çoğalır başaklar süt tohumdan
çıkamaz çorak toprak birde dağların karnı delik çarpa çarpa büyür çakıl taşları ömrümce damla
dağlar oluşur gönlümde bir akış bir yağış bir yaşam bir yar bir yer düştten öte gerçekten içre
yağmurların anası yok ki birde anasız yağmurlar yağar içimden ömrümce sel olur yüreğimde
Gülay GÖKTÜRK